

Breus

CAIXA SABADELL

Caixa Sabadell acaba de fusionar-se amb Caixa Manlleu i Caixa Terrassa

Dubtes sobre el fons de reestructuració bancària

El Consell Consultiu, òrgan jurídic de la Generalitat de Catalunya, creu que el fons de reestructuració ordenada bancària (FROB) –impulsat pel govern espanyol per facilitar les operacions de fusió de caixes i bancs–, envaeix les competències autonòmiques, car elimina el dret de vet dels governs autonòmics a les operacions de concentració. El FROB entra en contradicció amb l'Estatut català, que fixa que la Generalitat pot impedir una fusió entre entitats de crèdit. Des de CiU, Antoni Fernández Teixidó ha reclamat al govern que presente un recurs d'inconstitucionalitat, si bé l'executiu de Montilla és partidari de negociar canvis en el text.

Baló d'oxigen per al mercat laboral

Potser és un miratge o potser no, però les darreres dades d'ocupació donen com a mínim un baló d'oxigen al mercat laboral. Durant el mes de juliol, el nombre de desocupats va disminuir als Països Catalans, gràcies a una més gran contractació eventual amb motiu de la temporada estiuenca i als llocs de feina creats per l'estat espanyol a través del fons d'inversió local. Però els sindicats temen que les bones xifres només siguin conjunturals.

Fabián Estapé

Estaté respon

El miratge dels espàrrecs verds

—Sembla que Caja Madrid estudia seriosament una fusió amb Caixa Galicia i la CAM. Què en penseu?

—Una fusió de la CAM amb una caixa més gran no la veig viable de cap de les maneres. Prou feina tenen els de Caja Madrid per lligar dins d'un sac l'Esperanza Aguirre, Comissions Obreres i el senyor Blesa. No crec que els valencians puguin arreglar tot això.

—Què significaria per a l'economia valenciana una unió amb Caja Madrid?

—Si fos valencià, ho faria amb precaució. No es pot barrejar la llimonada amb aigua.

—Allò que ara per ara es troba blocat és la fusió entre Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Girona.

—Això és a les mans d'Arcadi Calzada, de Caixa Girona. Tota la resta, em sembla fum. Això de les caixes d'estalvis és com allò que va passar amb els bancs fa temps: que tot depèn d'un senyor.

—El Consell Consultiu ha dit que el fons de reestructuració bancària col·lideix amb les competències de la Generalitat de Catalunya. Penseu igual que alguns partits –com ara CiU o ICV–, que cal presentar un recurs d'inconstitucionalitat o bé que val més negociar amb l'executiu espanyol?

—Crec que en l'estat actual de negociacions entre Antoni Castells i Elena Salgado, resulta més senzill negociar-ho que no presentar-hi un recurs. Ara han agafat el gust de negociar. Però, és clar, si ens ha de costar tant com el finançament, anem fins.

—La desocupació ha disminuït el mes de juliol, l'índex de confiança dels consumidors augmenta... Són brots verds amb arrels fermes o que moriran tan bon punt passe l'estiu?

—Tot plegat ho veig amb disgust, perquè aplaudim un espàrrec verd. La desocupació ha millorat, però hi ha moltes més coses. L'economia encara necessita molts remeis.

—Precisament la setmana entrant és previst que el ministeri d'Hisenda espanyol presente la llei d'economia sostenible. Què n'espereu?

—No n'espero res. Si dona diners a algú perquè faci un informe, que visqui tot-hom!

—Un líder sindical deia que si després de l'estiu la patronal no es fa enrere, ens esperava una tardor calenta, amb mobilitzacions dels treballadors.

—Des que el senyor Fidalgo, ex-coordinador general de Comissions Obreres, ja no s'ocupa d'arreglar les coses amb els capitalistes, les coses van malament.

—Professor Estapé, parlem de la notícia de la setmana. Com veieu que el Tribunal Superior de Justícia valencià haja decidit de no fer seure a la banqueta dels acusats Francisco Camps?

—En tinc una opinió estranya. Tinc la sensació que ací s'ha fet trampa.

—Què voleu dir?

—Que hi ha una persona, el senyor De la Rúa, president del TSJCV, que té una amistat íntima amb la persona que s'ha de jutjar. Pel que jo recordo de quan vaig estudiar una mica de dret, i d'això ja fa molts anys, quan hi ha un amic íntim d'un encausat, o t'has d'abstenir o declarar que hi ha una incompatibilitat. Amb tot, això de Camps em sembla irrisori al costat del cas de Carlos Fabra.

Violeta Tena